

[Johan Asmussen.]

udfærdige dokumenter til tinglysning, og det er uden tvivl en rigtig foranstaltning, men så bliver jo resultatet, at alle andre må godt!

Jeg vil lige i den forbindelse nævne det spørgsmål, at der kunne måske af hensyn til publikums sikkerhed være grund til at give advokater eneret, ikke til udfærdigelse af dokumenter, men til anmeldelse af dokumenter til tinglysning. Det er noget, der indebærer mange problemer. Det har mange aspekter, men jeg skal lade det ligge. Det ville være gavnligt ikke alene for advokaterne, men også i mange andre henseender.

Man har været inde på tanken om stats- og kommunale tjenestemænds ret til at virke som ejendomshandlere; jeg er enig med det ærede medlem hr. Ib Thyregod i, at det ikke bør tillades. Det samme gælder i øvrigt efter min mening funktionærer i banker og sparekasser. Det er en sammenblanding af erhvervsområder, som af mange grunde er forkert.

Om det sidste lovforslag, vedrørende translatører og tolke, vil jeg blot sige en enkelt ting eller to. Man vil nu slette ordet „statsautoriseret“ i titlen og nøjes med at kalde dem translatører og tolke. Det fremgår af kommissionsbetænkningen, at det spørgsmål ikke har været forelagt translatørernes eksamenskommission, hvad jeg i øvrigt også er klar over som medlem af kommissionen. Jeg synes, det er lidt ukorrekt og forhastet, at man ikke har drøftet det spørgsmål med kommissionen. Jeg tror, jeg tør sige, den ville have gjort gældende, at det er uheldigt at slette ordet „statsautoriseret“ foran translatør. Tidligere hed en translatør „kongelig edsvoren translatør“; så blev det til „statsautoriseret“, og nu skal det altså helt slettes. Det betegner en nedadgående linje, som ikke er heldig for erhvervet, hverken indadtil eller udadtil, et erhverv, hvis udøvere har en meget ansvarsfuld gerning, der kan indebære et stort ansvar både i retssager og på anden måde.

Med hensyn til translatørers og tolkes anvendelse i retssager har man valgt ikke at berøre det i selve loven om translatører, idet man har ment, det var tilstrækkeligt, at der står i retsplejelovens § 149, at man skal anvende, som der står endnu, „en edsvoren

tolk“. Det må nu ved given lejlighed rettes. Det er jo også nok rigtigt, at det mest naturligt står i retsplejeloven, men det er et spørgsmål, om det ikke ville være rimeligt med en bestemmelse svarende til § 8 i revisorloven, som jeg lige berørte, så at man fastslog, at offentlige myndigheder fortrinsvis skal benytte personer med beskikkelse som translatører og tolke. Jeg skal henstille det til overvejelse i udvalget.

Jeg er sikker på, at alle de enkelte sekundære lovforslag i udvalget vil blive drøftet indgående, at man også dér vil komme ind på forskellige ændringer, og at der også vil blive spørgsmål om at pille ved enkeltheder i selve forslaget til næringslov. Men jeg vil opfordre til, at man i udvalget visker tavlen ren, og at man spørger sig selv både ved de enkelte bestemmelser og hvad angår selve hovedlinjerne: er det overhovedet nødvendigt, er der nogen afgørende hindringer for allerede nu at tage skridtet fuldt ud til den fulde næringsfrihed, der ved udtalelser fra næsten alle de ærede ordførere har fået så megen sympati om sig?

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg er i den situation, at jeg kan takke alle ordførerne for den stilling, der er taget til det komplekse af lovforslag, som jeg har fremsat, og som har været til behandling her i dag.

Der er sagt mange ting, også mange rigtige ting; der er stillet enkelte konkrete spørgsmål, der er rejst forskellige tvivl, og der er gjort forskellige betragtninger gældende. Jeg har noteret dem op alle sammen, men hvis jeg skulle forsøge at besvare de spørgsmål, der er stillet, og gå ind på den diskussion, der har været, ville det tage mig adskillig tid. Jeg tror, jeg har tingets forståelse for, at jeg afstår derfra og lader det gå ind i den almindelige diskussion i udvalget. Det er vel også helt i pagt med forretningsordenen, at der her ved første behandling skal drøftes principper, og det er jo også gjort i rigt mål.

Men jeg vil ikke undlade, inden jeg, jeg havde nær sagt forlader denne talerstol, ud over at takke ordførerne at benytte lejligheden til, som andre talere også har gjort, at takke for det kommissionsarbejde, der er gået forud for disse lovforslag. Jeg er over-